

32 Богъ (е Той) Който ме пренасѣва съ съ си-  
ла, и поставѣва недкорена пажката мѣя.

33 Прѣви нозѣте ми както на-вденитѣ, и по-  
става ме на високите мѣста мои.

34 Подѣва рѣцѣте ми на враня, и направя  
лѣкъ мѣданъ мѣшницѣте мои.

35 И дѣлъ си ми зашщениѣ на-спасенитѣ мои :  
и десницата Твоя подтѣврди ме, и благосты-  
ната Твоя возвеличи ме.

36 Разширилъ си стѣпките мои подъ мене, и  
нозѣте ми не се запеклаха.

37 Гонихъ непрѣателиа мои, и стигнахъ ги ;  
и не се върнахъ до гдѣто ги не свършихъ.

38 Сотрихъ ги, и не можеха да се вдигнатъ :  
паднаха подъ нозѣте ми.

39 И препасалахъ си ме со сила въ битѣя : ута-  
ложилъ си подъ мене оныа които се вдигна-  
вѣтъ на мене.

40 Направилъ си непрѣателиа мои да шѣр-  
натъ предъ мене гървовете, и азъ истребихъ  
оныа които ме ненавиждаха.

41 Извикаха, и никой не се намѣри иѣбави-  
тель, камъ Господа, и не ги посадиша.

42 И распрѣснахъ ги както прахъ предъ лице  
вѣтринно : изринахъ (и потѣпкахъ) ги както калъ-  
та на-пжтницата.

43 Шѣзвѣдихъ си ме изъ прекорѣчїята на-людѣ-  
те : поставилъ си мѣглава на (чѣжди) народъ : лю-  
дѣ, (които) не вѣхъ познахъ, посадиша ми.

44 Бѣдамъ вѣха чѣди, и посадиша ме : чѣж-  
динцы ми се покориша.

45 Чѣждинцы се разслабиха, и уцѣлихъ се изъ  
скришните (мѣста) свои.